

Bilag 1.

To af udvalgets spørgsmål til handelsministeren og ministerens svar

Spørgsmål 1:

Kan ministeren bekræfte Danmarks Rederiforenings opfattelse vedrørende notering på efterbørsen, som udtrykt i foreningens skrivelse af 24. februar 1971, side 2, næstsidsste afsnit. Bilag 16 i Fondsbørsbetænkning II?

Ministerens kommentarer udbedes til de af Danmarks Rederiforening i øvrigt i ovennævnte skrivelse anførte.

Besvarelse:

Jeg kan herom henvise til lovudkastets § 5, stk. 2, hvorefter bestyrelsen træffer bestemmelse om, hvorvidt et værdipapir skal slettes af kurslisten. Herefter vil i almindelighed en anmodning fra et på efterbørsen noteret selskab om at blive slettet blive imødekommet, men da der gennem et selskabs optagelse til notering skabes en større tillid til selskabets aktier, som gør dem velegnede som investeringsobjekter, bl. a. for mindre sparere, kan hensynet til at beskytte denne kategori af aktionærer føre til, at der, forinden et selskabs aktier slettes af kurslisten, foretages en nærmere undersøgelse af baggrunden for anmodningen om slettelse.

Bestemmelsen i bekendtgørelsesudkastets § 16 om fondsaktier svarer til de nugældende vedtægters § 34 og må betragtes som en hensigtsmæssig forskrift i forbindelse med de øvrige bestemmelser i § 16.

Til Rederiforeningens bemærkninger i skrivelsens trediesidste afsnit om kravene til efterbørselskaberne vil jeg gerne anføre, at fondsbørsvekselererne i dag efter de for mig foreliggende oplysninger administrerer efterbørsen på en sådan måde, at der — bortset fra aktiekapitalens størrelse — principielt stilles samme krav til efterbørselskaberne som til selskaberne på hovedbørsen. Bekendtgørelsesudkastet medfører således ikke nogen ændring i forholdet mellem kravene

til de to grupper af selskaber. Der ligger derfor ikke noget principielt nyt i, at en skærpeelse af kravene til selskaberne på hovedbørsen, bl. a. med hensyn til afgivelse af oplysninger, også skal gælde for efterbørselskaberne.

Herom tilføjes, at når bestemmelserne om oplysningspligten i overensstemmelse med fondsbørsudvalgets indstilling er optaget i bekendtgørelsen og ikke i selve loven, har dette rent praktiske årsager. De oplysninger, børsnoterede selskaber skal give offentligheden, og den form, under hvilken de skal afgives, bør fra tid til anden ajourføres, så de så godt som muligt kan opfylde deres formål. En sådan fleksibilitet kan vanskeligt opnås, hvis bestemmelserne er optaget i selve loven. Der henvises i denne forbindelse til fondsbørsudvalgets betænkning side 55 øverst, hvor udvalget foreslår, at fondsbørsbestyrelsen pålægges at tage spørgsmålet om oplysningspligtens omfang op til overvejelse på grundlag af de erfaringer, der er indhøstet efter en vis tids forløb.

Til Rederiforeningens udtalelse om, at man finder det uheldigt, at man ved en ny fondsbørsordning yderligere skærper den udvidelse af oplysningspligten, som indeholdes i aktieselskabslovudkastet, skal jeg bemærke, at jeg i min forelæggelsestale herom bl. a. udtalte, at der må stilles strengere krav til børsnoterede selskabers oplysningspligt, således at kursfastsættelsen på børsen derigennem kan give så nøjagtigt et billede som muligt af aktiernes værdi, når henses til selskabernes økonomi, hidtidige drift og fremtidsmuligheder.

Spørgsmål 2:

Der ønskes en uddybning af ministerens svar på udvalgets spørgsmål 1 vedrørende et selskabs ønske om slettelse af kurslisten, jfr. følgende supplerende spørgsmål: